

Kildetortur i Helvede

Sådan gik det til da kildetortur blev en respektable torturmetode i Helvede.

Kapitel 1

Det var i begyndelsen af Johns tredje uge i Helvede. Hans stjalne motorcykel havde ramt et træ og det næste han vidste om, var at han befandt sig i Helvede.

John havde altid forestillet sig Helvede som et sted med kogende olie, rygende svovlpøle, kaos og voldsom larm. Men sådan var det ikke. I det mindste ikke for John. Modtagelsen havde været høflig, og han var blevet anvist en rimelig indkvartering - ganske vist sammen med en seriemorder fra det attende århundrede som nægtede at tale om sine forbrydelser, men alt i alt føltes Helvede både komfortabelt og hjemligt. John havde - fik han at vide - kun mindre synder at gøre bod for; tyveri af den omtalte motorcykel og kørsel uden kørekort samt overdreven onani og sjofle fantasier. Hans ophold i Helvede ville ikke vare længe. Dette, såvel som de nødvendige pinsler, ville alt sammen blive klarlagt i den nærmeste tid. Sekretæren ved skranken - en lille mager djævel med briller i panden i stedet for horn - undskyldte ventetiden med øget arbejdspress, afspadsering og ferielukning. Ferielukning?

Tænkte John. Hvad fanden er det her for et sted? John var sytten år gammel og i den farlige alder hvad angik motorcykelkørsel, oprørske tanker og onani.

Johns første uge i Helvede var gået med rundvisning og introduktion til forskellige departementer for tortur: Fodtortur, udtrækning af negle, kogning, stegning, træhest, strækbænk samt cheferne for det hele - allesammen respektable djævle med horn, spidse tænder, sorte sorte ansigter, frygtelige klør og ild ud af munden - men ikke desto mindre ivrige efter at præsentere en nyankommen for hver deres særlige fagområde.

Den efterfølgende uge var mindre behagelig for John. Han blev udsat for flere velkendte torturmetoder af fysisk art for at finde frem til det som passede bedst til hans personlighed - heldigvis for John kun fra den mildere ende af torturskalaen. Han fik også sin egen personlige torturmester ved navn Elmet; en høj, sort djævel der spyede små flammer ud af munden når han talte.

John var kun en lille fisk på gennemrejse. Han havde ikke begået vold mod andre personer mens han levede, hans synder var mest af psykologisk art, og straffen skulle derfor mest være psykologisk. Sådan tænkte Elmet som selv var ung, kun fire hundrede år, og derfor stadig lavt placeret i djævlehierakiet. En god ting for John var desuden at torturen altid stand-

sede præcist klokken 16.00 hver eftermiddag. Fagfor-
eningsregler forklarede Elmet. Og straks torturen
stoppede (ved lyden af fyraftensklokken) forsvandt
alle spor af tortur fra Johns legeme, som restitueredes
øjeblikkeligt. Også i weekenderne kunne John slappe
af uden tortur.

Men selv om torturen følte grusom, reagerede
John hverken mere eller mindre stærkt på den end en-
hver anden ville gøre. Han hylede og bad om nåde
som forventet, og det var så det. Elmet fandt det ef-
terhånden kedeligt og søgte efter et eller andet der
passede bedre til John og som ville være totalt uudhol-
deligt for ham.

Elmet fandt hvad han søgte en fredag eftermiddag
klokken 15.55 - fem minutter i lukketid. John lå ud-
strakt på en gammeldags pinebænk, og Elmet havde
brugt et par timer på at nape John i arme og ben
med forskellige tænger. John havde skreget pligt-
skyldigt, men både han og Elmet tænkte mest på
fyraften og den tilstundende weekend. Elmet var alle-
rede begyndt at pakke udstyret sammen da han ved et
rent tilfælde strejfede Johns maveskind hvor skjorten
var gledet op, med en af sine lange krogede kløer. Re-
sultatet var forbløffende. John udstødte et skingert
hvin og vrikkede voldsomt med underlivet. Elmet
standsede overrasket. Drengen var jo kilden. Det hav-
de Elmet ikke tænkt på. Men en ung knægt som John,

med lækker glat hud, smidige lemmer, kroppen fuld af hormoner og hovedet fuldt af sjofle tanker, var naturligvis kilden - og liderlig.

Kildetortur, tænkte Elmet. Det var noget han svagt huskede at have hørt om ved et introduktionskursus for nye djæвле. Noget med at objektet skulle ophidses seksuelt uden at få orgasme. Han kunne ikke helt huske det, og det lød ikke specielt interessant sammenlignet med hvad Helvede ellers kunne byde på.

Men - måske? Elmet lod blikket glide over Johns unge legeme. Hvad han så nu var ikke blot en smuk dreng, men et uendeligt antal muligheder for at finde følsomme, kildne og - især - uartige steder. Han gentog prøvende tricket med at stryge Johns maveskind. Virkningen var utrolig! Johns vældige skrig lød som en ung piges hvinen og fik dæmonen i kontoret ved siden af til at banke på væggen. I det samme ringede fyraftensklokken og al tortur standsede øjeblikkeligt.

Elmet løste John mens et for en djævel usædvanligt venligt smil bredte sig over hans smalle læber.

"Vi ses på mandag," sagde han, vel vidende at han ville tilbringe weekenden med at udtænke hvorledes kildetortur kunne bringes i anvendelse over for denne kønne liderlige dreng med de sjofle fantasier. Elmet havde selv en god fantasi. Nærmest djævelsk. Han var ganske vist ny i jobbet, men han var som sagt ung - fire hundrede år - og kreativ.

Kapitel 2

Da John kom ind i torturkammeret mandag morgen, bemærkede han straks nogle seriøse ændringer. Væggene var belagt med tykt skumgummi. Lyddæmpende konstaterede John med en hvis uro. "Velkommen," sagde Elmet, mens små flammer slikkede om hans læber. Elmet virkede højere, tyndere, mere skeletagtig og mere ivrig end han plejede. Han var iført en grå munkekutte med stor hætte der lagde en dyb skygge over hans i forvejen sorte ansigt. Han så endnu mere djævelsk ud end han plejede, syntes John.

"Vi skal prøve noget nyt i dag."

Elmets stemme sank til en savlende læspen trods flammerne omkring hans læber. Han pegede.

"Du knæler på disse to brædder."

To brædder svævede vandret en meter over gulvet med en meter imellem sig.

"Dine håndled bindes over hovedet. Dine små pus-selanker og dine knæ bliver bundet til brædderne. Okay?"

John satte sig til rette, det kunne han lige så godt, Elmet fik alligevel altid sin vilje. John blev nødt til at sprede benene så langt han kunne for at nå brædderne med knæene. Hans hænder kom på plads over hans hoved.

Elmet trak en stol frem. Han satte sig til rette foran

John på den moderne måde med stoleryggen vendt mod John og ham selv siddende overskrævs på stole-sædet med de lange kløer hvilende nonchalant på stoleryggen. Meget ukonventionelt for en djævel.

Hele weekenden havde Elmet studeret gamle pergamentruller i Helvedes Bibliotek vedrørende kildetortur. Der var ikke ret meget. Kildetortur havde ikke nogen rigtig status og blev ikke regnet for seriøs tortur. Elmet anede muligheder for forfremmelse for en dristig ung djævel.

Først havde Elmet tænkt på simpelthen at skære kønsorganet af knægten. Det burde effektivt forhindre orgasme, men var trods alt mere end hvad der tilkom en ung fartsynder. Det var heller ikke særlig psykologisk, og skaden ville blive ugjort hver dag til fyraften. Nej, der måtte nytænkning til.

”Forresten, jeg glemte noget.”

Elmet knipsede med fingrene (altså kløerne).

John var iført sit motorcykeltøj, som af indlysende grunde var det eneste han havde fået med sig, da han døde. Tøjet havde et par skrammer, men var ellers intakt. Da Elmet knipsede med fingrene (kløerne) forsvandt Johns tøj som en svag røg - alt tøjet.

”Hvad i Helve . . .” gispede John overrasket da følelsen af nøgenhed bevægede sig fra hjernen til brystet og nedad til nosserne som pludselig hang frit i det tomme rum en kilometer over gulvet (sådan føltes

det). Hans *diller* begyndte at dirre ukontrollabelt. Derpå gik følelsen opad igen til brystvorterne. Alt sammen i bølgende bevægelser op og ned, et indre kaos som overgik hvad Helvede hidtil havde kunnet byde John i form af ydre kaos. Mere kaos fulgte i Johns hjerne da fantasier, *djævelske* fantasier, oversvømmede den. En af Elmets mange djævleevner var at kunne læse tanker, men selv Elmet blev overrasket af Johns sjofle fantasier og af synet af hans sitrende yndigheder og de mange *muligheder* som pludselig bød sig til.

”Elmet, du må ikke . . .”

En sky af små gnister udgik fra Elmets højre pegeklo og lagde sig om Johns underliv. Da skyen igen forsvandt, var Johns kønshår også forsvundet. Pikken, nosserne og maven var glatte som hos en lille dreng. Men pikken var ikke lille. Gnisterne havde forårsaget en vild kildren i Johns pik, som forvandlede den til på en gang at være en voksen ung mands virile forplantningsorgan og en meget liderlig lille drengs glatte, følsomme, kildrende og stive *tissemand* ('mor, min tissemand er stiv'. 'Fy skamme, John. Nu kommer mor og giver din tissemand smæk.').

”Hvad må jeg ikke? Fortæl mig det, John.”

Elmet var på rette spor. Johns nu-ikke-mere-så-hemmelige fantasier var lige hvad Elmet havde brug for til at producere den helt rigtige tortur til John. Den umenneskelige, ubærlige, djævelske tortur som var

selve formålet med Helvede.

En sort, blank, fugtig, glat, gummiagtig, penisformet stav materialiserede sig i rummet mellem Elmet og John. Den vred sig som en levende slange. Dens hoved var omgivet af et bølgende fosforiserende lys. John fulgte staven med angstfyldte øjne (eller var det forventning?) da den bevægede sig ind under hans nosser (som den strejfede) indtil den pressede sig mod hans anus. Virkningen var overvældende. John kastede kroppen fremad så pik og nosser dansede i luften foran Elmet. Staven var et resultat af Elmets hjemmesløjld. Den var skabt af lige dele magi og moderne robotteknologi (også i Helvede fulgte man med tiden). Staven fulgte præcist alle Johns vridninger mens den pressede blidt mod hans anus. For hver fortvivlet og ydmygende bevægelse John gjorde, trængte den et lille stykke ind indtil den nåede Johns prostata. Her standsede den sin videre indtrængen, men dens hoved fortsatte med at *snurre*.

"Bare for at holde på din opmærksomhed," forklarede Elmet.

John var i frygtelig grad klar over hvor liderlig han blev, når han fantaserede om at blive pint. Han kendte lidt for godt sine egne sjofle fantasier, og nogle af dem var *meget* slemme.

Tanken om at være hjælpeløs i hænderne på en nådesløs bøddel som læste hans tanker og pinte ham

derefter, havde altid givet ham de vildeste orgasmer. Åh Gud! Lad ikke Elmet opdage det! Han prøvede desperat at tænke på noget andet, inden Elmet forstod . . . men for sent.

John prøvede at stå stille. Umuligt! Og den mindste bevægelse udløste en uudholdelig kildren i hans anus og prostata!

En laaaang knoglet klo skød frem mod John. Johns værste - og bedste? - mareridt var i færd med at blive til virkelighed - kildetortur af kønsorganet. Han rystede desperat på hovedet tæt på panik.

"Please, Elmet. Det virker ikke. Ildtang, brændjern og nåle under neglene er rigtig tortur. Det her er spild af tid. Jeg er ikke spor kilden! Jeg har *fortjent* rigtig tortur! Jeg har *ret* til det!"

Elmet grinede et dejligt djævelsk grin.

"Vi får se, John. Vi prøver lige et par timer og ser hvordan det går."

Den stive klo prikkede John i mellemkødet midtvejs mellem nosserne og anus. Elmet kunne lige så godt have givet John en indsprøjtning med Viagra (måske var det det han gjorde). En vild, boblende, kildrende følelse bredte sig fra Johns mellemkød og op i nosserne. Et øjeblik tænkte John at han foretrak svovlsyre. At få svovlsyre sprøjtet ind i nosserne var i det mindste ægte tortur. Men dette! Som om en million kildrende myrer krible krablede derinde.

I Helvede er det umuligt at besvime, ellers ville John have gjort det. I stedet leverede han et skrig der testede rummets ny lydisolering. Alle hans muskler spændtes som flitsbuer, brædderne under hans knæ knagede.

Elmets klo gjorde sig klar til at levere endnu et lille prik lidt tættere på Johns overbelastede kærligheds-løg.

"Nej! Please, ikke mer, ikke der, jeg kan ikke holde det ud!"

"Men John, det er ikke *meningen* at du skal holde det ud. Det ville ikke være tortur hvis du kunne holde det ud. Vel? Tænk på hvor du er. I Helvede. Vi kan ikke bare slække på kvaliteten. Vi må tænke på vores gode rygte."

Elmet øgede trykket med kloen og tildelte John endnu et lille prik (måske var der også en lille smule syre i Viagraen eller hvad det nu var for en elskovseliksir Elmet havde brygget sammen). I hvert fald vred dren-gen sig som en orm i døds-kamp, hans mave pressede frem, derpå tilbage, hans pik strittede og vippede, mens slangestaven i hans ende gled blidt ud og ind; kildrede skiftevis prostata og anus' yderste kant til John var et skrigende nervebundet af liderlighed - *uden* at kunne få udløsning.

Elmet havde endnu ikke kildet Johns kønsorgan for alvor undtagen prostata. Alligevel var John hjælpeløst

liderlig og kunne intet andet rumme i sin ophedede hjerne end at han *måtte* have udløsning. Elmet fandt stort behag i at betragte drengens hårdt optrukne nosser og stive vrikkende hårløse pik hvor årene stod frem. Ikke mindst når han samtidig læste drengens tanker, der var lige så sjofle som Elmets egne.

I frokostpausen indtog Elmet sin sædvanlige glohede kulsandwich med behagelig udsigt til drengens ophængte forlegenhed og vrikkende hofteparti (slangestaven i hans anus fungerede upåklageligt og krævede ikke frokostpause). Elmet følte med fornøjelse hvorledes drengen med hele sin liderlige krop tiggede om udløsning. En udløsning som - vidste Elmet nu - lå et stykke ude i fremtiden.

Elmet mumlede et par magiske ord. Straks svævede to store gåsefjer i luften ud for Johns brystvorter. Endnu et ord fra Elmet fik fjerene til at begynde deres nådesløse arbejde.

"Er du en lille uartig dreng som tænker sjofle tanker?"

"Nej, nej, please, ikke der! Det kilder!"

Elmet hviskede i Johns øre.

"Uartige små nipler. Hvad skal vi gøre ved dem?"

De to fjer (den stive ende) vippede Johns brystvorter en millimeter den ene vej og en millimeter den anden vej. John stønnede.

"Elmet, Please ikke mer. - Pin dem, straf dem.
Brænd dem, skær dem af! *Please!*"

Selvfølgelig skar Elmet ikke Johns brystvorter af.
Det ville være spild af interessante muligheder.

"Nej, John. Det er bedst du beholder dem."

Klokken 16.00 blev John sluppet fri. Rystende af lid-
derlighed kravlede han mod døren, uden tanke for an-
det end at komme tilbage til sit værelse.

"Forresten John. Det nytter ikke du prøver at spille
den af. Jeg har kreeret en fiks lille forbandelse. Intet
kan røre din diller undtagen mig. Heller ikke dig selv.
God weekend!"

Ganske rigtigt. John kunne ikke nå sin pik (eller bryst-
vorter eller noget som helst andet der eventuelt kun-
ne skaffe ham udløsning). Han vred sig på madrassen,
klemte dynen mellem benene, gned sig mod bord, stol
og ethvert skarpt hjørne han kunne finde. Men intet
kunne komme i nærheden af hans dirrende blod-
spændte kønsorgan. John var kommet i Helvede og
indså at Helvede var inde i ham selv.

Om mandagen mødte John som sædvanlig til dagens
tortur. Han var bleg og forpjusket efter en lang wee-
kend, men hans pik var fuldt vigør!

Den enkle opstilling med at par brædder til Johns
spredte knæ og rebet over hans hoved til hænderne

var der stadig. De to fjer var også på plads. De svævede i luften i brysthøjde og gav sig til at vibrere (af forventning må man formode) da John trådte ind. Og der var flere fjer længere nede som svævede omtrent der hvor Johns pik og nosser om et øjeblik ville befinde sig. Elmet ventede på ham.

”Godmorgen John, haft en hyggelig weekend?”

John svarede ikke.

”Nå, man er nok idet surmulende hjørne til morgen. Vil du selv tage tage plads eller skal jeg hjælpe dig?”

Sekunder efter påbegyndte fjerene dagens fornøjelige arbejde. I dag gik Elmets opmærksomhed nedad til Johns pik og fyldte nosser der hang hjælpeløse med en spids fjer på hver side. Langsomt bevægede spidserne sig rundt på Johns nosser og prikkede dem, først højt oppe i hulningerne på begge sider, dernæst bagud til bagsiden af nosserne og mellemkødet. Johns erigerede pik svingede i luften over hans sexpinte nosser. Elmet rakte et par laaaange klør frem og berørte Johns hårdtpumpede pikhoved. Kun lige spidsen.

John var i desperat ekstase. Han græd, bad, skreg, lo, bandede og kæmpede. Torturen overgik (eller var på højde med?) hans vildeste onanifantasier. Det var ikke til at holde ud, så dejligt var det, hvis altså bare han kunne få udløsning. Han *ville* have udløsning! Han ville sprøjte sin unge sæd ud over hele lokalet, oversvømme Helvede med uendelige mængder af sit

stof. Slukke selve Helvedets flammer med det – og slukke flammerne i sig selv.

Men han kunne ikke.

Et problem ved *handjob* er at det kun er personen selv, som kan gøre det helt rigtigt. Start, stop, hårdt blidt, fantasi osv. Men Elmet, med sine djævelske tanke-læserevner, kunne masturbere John på den helt rigtige måde. Undtagen den lille detalje med at lade John få orgasme, og Elmet konstaterede med fryd hvordan kildetorturen bragte drengen til kanten af vanvittig utilfredsstillet orgasme.

Nu da Elmet havde fundet den helt rigtige tortur til John, kunne han udfolde alle sine djævelske evner som satte ham istand til at udøve den maximale tortur mod et menneske: Han kunne føle præcist hvad John følte. Derfor vidste han præcist hvor John skulle kildes for at opnå maximal effekt; og han vidste præcist hvor tæt John var på at få orgasme. Elmets spidse klør strøg og kælede Johns pinte ståpik, nogen gange spidsen eller undersiden, andre gange pikskaftet som han klemte ganske let i sin fulde længde. Elmet vidste hvad der skulle til. Han holdt Johns nosser blot et (køns)hårs bredde fra at udsende deres samlede ladning.

John havde været liderlig utallige gange i sit unge liv, men havde aldrig troet at han kunne være så liderlig uden at eksplodere og sprøjte sin sæd tværs gen-

nem lokalet.

Der var fjerene mod hans brystvorter, fjerene mod hans ubeskyttede nosser og Elnets forsigtige klofin- gre om hans pik. Hver kvadratcentimeter af hans krop skreg på orgasme. Hans stemme var hæs, hans hals var øm af latter. I timevis perlede små dråber fra spid- sen af hans pik, men mere blev det ikke til. Kun nok til at Elmet kunne fugte pikhovedet med den glatte væ- ske.

Hver eneste dag klokken seksten nul nul sluttede det hele.

”Nej, please, du må ikke stoppe nu. For Guds skyld, lad mig blive færdig!”

Elmet rystede på hovedet. ”For hvis skyld? Har du glemt hvor du er? I morgen måske - eller på onsdag eller i næste uge. Vi får se.”

Nætterne var et Helvede for John (selvfølgelig hvad ellers?). Ingen søvn, kun kamp med dynen, madrass- en, sengekanten, hvad som helst.

Han ville væk, bort, tilbage til jorden, - og samtidig ville han blive i Helvede og pines uendeligt.

Ingen orgasme tirsdag. Heller ikke onsdag eller torsdag. Men om fredagen annoncerede Elmet overra- skende at han havde skiftet mening på grund af ordre fra højere sted, og John ville alligevel få lov til at få or- gasme.

Elmet holdt hvad han lovede. Johns fredagsorgasme

blev den længste, mest intense orgasme han nogen sinde havde oplevet. Tykke reb af sæd skød fra hans pikhoved. Elmet samlede omhyggeligt resultatet af en uges sadistisk kildetortur i en lille flaske. For første gang i en uge slappede John af. Men Elmet slap ham ikke fri. Ti sekunder efter Johns sidste sprøjt, begyndte kildetorturen forfra. Og nu var det virkelig tortur! Hundrede gange værre end tidligere.

Klokken seksten var John igen så liderlig at han ikke kunne tænke på andet - undtagen på at en laaang weekend ventede forude . . .

I de følgende uger kom og gik andre djævle hos Elmet for at studere den ny torturteknik. John blev populær. Sjældent havde Helvede haft fornøjelsen af så villigt et torturoffer. Og yndig til med. John græd, bad, tiggede, bandede og vred sig i umulige stillinger. Flere yngre hundjævle lagde vejen forbi Elmets kontor for at studere den nye tortur. De gik altid glade derfra. Opstemte som de sagde. Ja ligefrem liderlige. Og så lo de indforstået til hinanden.

Dagene igennem - på alle hverdage - stod John til rådighed for eksperimenter: Brystvorter, pik, nosser, anus, tunge, læber. Skulle torturen indledes det ene eller det andet sted? Hvor tæt var det muligt at drive offeret mod orgasme uden at orgasme nogen sinde indtraf? Der var hele tiden nye trick som skulle prøves.

Og så naturligvis Johns ugentlige orgasme hvor han fik lov at ejakulere, og Elmet opsamlede resultatet i en flaske, mens de forsamlede djævle applauderede.

Men John kom til at frygte fredag og den efterfølgende weekend mere end noget andet. "Hvor længe?" mumlede han en dag da han trods sin liderlighed kom i tanke om, at hans ophold i Helvede jo var tidsbegrænset.

"Åh, ja, det havde jeg nær glemt," svarede Elmet. "Du skal kun være her til flasken er fuld. Når du har fyldt flasken, går du videre."

Elmet holdt flasken med Johns sperm frem. Den havde forandret sig, syntes John. Underligt at han ikke havde lagt mærke til det tidligere. Nu så han nøjere på den, og for første gang i Helvedets historie siges det at en gæst er besvimet. For flasken var fem meter i diameter og en kilometer høj.